

Sygn. akt I CZ 94/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Prokuratury Rejonowej Łódź-Śródmieście
w Łodzi

przy uczestnictwie K. D. o wpis,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2015 r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 8 czerwca 2015 r., sygn. akt V Ca 4296/14,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2015 r. (sprostowanym postanowieniem z dnia 15 czerwca 2015 r.) Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił w pkt. 2 wniosek uczestnika postępowania K.D. o przywrócenie terminu do sporządzenia uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 stycznia 2015 r. w sprawie sygn. akt V Ca 4296/14 oraz w pkt. 3 wniosek o sporządzenie tego uzasadnienia. Sąd uzasadnił to ustaniem dnia 20 lutego 2015 r. przyczyny uchybienia przez uczestnika postępowania tygodniowego terminu od dnia ogłoszenia sentencji orzeczenia na złożenie wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, a złożeniem przez uczestnika wniosku o przywrócenie terminu i wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem dopiero 2 kwietnia 2015 r.

W zażaleniu na postanowienie w pkt. 3 uczestnik postępowania zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 oraz art. 227 w związku z art. 233 k.p.c. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez jego uchylenie oraz przywrócenie uczestnikowi terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia powołanego na wstępie, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu jako środek zaskarżenia, który nie jest dopuszczalny przed Sądem Najwyższym na postanowienie, które nie znajduje podstawy w katalogu zawartym w art. 394¹ k.p.c. Wynika to stąd, że jak jest przyjmowane w utrwalonym orzecznictwie, postanowienie sądu drugiej instancji oddalające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, jak i wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem nie kończą postępowania w sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2006 r., II CZ 76/06, nie publ. i wcześniejsza uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000 r., II CZP 1/2000, OSNC 2001, nr 1, poz. 1). Zaskarżalność przed Sądem Najwyższym mogłaby wystąpić w razie kwestionowania postanowienia na podstawie art. 380 k.p.c., jednak w rozpoznawanej sprawie sytuacja taka nie

wystąpiła, a zaskarżenie postanowienia o odmowie przywrócenia terminu nastąpiło samodzielnie.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że zażalenie uczestnika nie wskazuje żadnych okoliczności, które mogły usprawiedliwiać wniesienie zażalenia dopiero 2 kwietnia 2015 r., podczas gdy przyczyna uniemożliwiająca wniesienie go w terminie ustała już 20 lutego 2015 r., a po tej dacie są tylko twierdzenia w uzasadnieniu zażalenia bez wskazania jakichkolwiek dowodów.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. należało orzec jak w postanowieniu.